

2.6.1 De techniek van belastingwetgeving

Hoe komt een duidelijke belastingwetgeving tot stand? Hiervoor is allereerst de onpartijdige en onafhankelijke wetgever nodig.³⁶⁹ Maar een duidelijke wetgeving maken is niet gemakkelijk. Dat komt onder meer, omdat men van de wetgever verwacht dat recht wordt verwoord in de vorm van algemene regels en niet in de vorm van beslissingen voor afzonderlijke gevallen.³⁷⁰ De vage, gecompliceerde belastingwetgeving ontstaat ook, omdat wetgeving en vooral de belastingwetgeving vele kanten heeft. Allerlei aspecten hebben elk hun eigen gewicht, hetgeen de aard en de structuur van de belastingwetgeving mede bepaalt. Het gaat om de formele, materiële, normatieve, technische, sociale, politieke, ethische, taalkundige, administratieve, juridische, logische, psychologische, esthetische, en economische aspecten van de belastingwetgeving.³⁷¹ Dit wil zeggen: via de techniek van het belastingwetgeven worden er méér doelstellingen nagestreefd dan enkel en alleen een rechtvaardige belastingheffing. Vandaar dat in de praktijk blijkt dat, ondanks alle pleidooien voor duidelijke belastingwetgeving, toch sprake is van belastingwetgeving die gecompliceerd is, soms op vage termen is gebaseerd en die grotendeels bestaat uit een samenraapsel van bepaling en waaraan systematiek en eenheid ontbreekt.^{372 373} Maar met dergelijke wetgeving beoogt de wetgever wel bij te dragen aan een rechtvaardige belastingheffing in een gecompliceerde samenleving.³⁷⁴

2.6.1.1. Wetgeving als activiteit

Het woord "wetgeving" duidt zowel op een activiteit (het geven van wetten) als op een verzameling teksten.³⁷⁵ Wetgeving als activiteit is onder andere een aangelegenheid van speciale wetgevingsambtenaren, beleidsambtenaren op de departementen, ministers en staatssecretarissen, leden en medewerkers van de kamers der Staten- Generaal, leden en medewerkers van de Raad van State en van andere adviescolleges.³⁷⁶ Zij moeten de hiervoor vermelde aspecten met elkaar combineren.

Er bestaan aanwijzingen c.q. beginselen waaraan iedereen, die betrokken is bij het

³⁶⁹ H.D. Stout[4, blz. 22].

³⁷⁰ Zie hoofdstuk 2.3.2.

³⁷¹ C. Waaldijk[58, blz. 1].

³⁷² W.H. van den Berge[2], blz. 104, 105].

³⁷³ A. Klap[5, blz. 7]. Klap vermeldt in dit verband: "Uit het bovenstaande blijkt dat de vaagheid van wettelijke normen in eerste instantie voortvloeit uit de inherente vaagheid van de natuurlijke taal. Vaagheid wordt echter ook in de hand gewerkt door de juridische context zelf. Een van de eerste en meest vanzelfsprekende eisen die aan wettelijke regels worden gesteld, is immers die van hun algemeenheid".

³⁷⁴ Zie hoofdstuk 1.2.1.

³⁷⁵ C. Waaldijk[58]: "Het woord "wetgeving" is op twee manieren dubbelzinnig. Het duidt zowel op een activiteit (het geven van wetten) als op een verzameling teksten (de gegeven wetten); en wordt zowel in een ruime betekenis gebruikt (regelgeving door de overheid) als in een specifieke betekenis (besluiten van regering en Staten Generaal samen, tot stand gekomen volgens de in de grondwet voorgeschreven procedure)." (blz. 1)

³⁷⁶ C. Waaldijk[58, blz. 2, 3].